

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/191/2017
Identifikačné číslo spisu:	1211216107
Dátum vydania rozhodnutia:	24.05.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:1211216107.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobcu Š. F., nar. X. XX. XXXX, bývajúceho v B. M. L., G. XX, podnikajúceho pod obchodným menom F., zastúpeného advokátskou kanceláriou JUDr. Magda Poliačiková, advokátka, s. r. o., so sídlom v Žiline, Národná 17, v mene ktorej koná ako konateľka advokátka JUDr. Magda Poliačiková, proti žalovanej Generali Poistovňa, a. s., so sídlom v Bratislave, Lamačská cesta 3/A, IČO: 35 709 332, zastúpenej advokátskou kanceláriou SHM PARTNERS s. r. o., so sídlom v Bratislave, Svätoplukova 28, v mene ktorej koná ako konateľ advokát JUDr. Dušan Hrnčiar, PhD., o zaplatenie 132 336,32 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 14C/123/2011, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 12. apríla 2017 sp. zn. 9Co/72/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trnava (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“ alebo „okresný súd“) rozsudkom č. k. 14C/123/2011-356 z 13. novembra 2015 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 126 828,69 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne od 7. 6. 2010 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V časti o zaplatenie sumy 63,38 Eur žalobu zamietol a v časti o zaplatenie sumy 5 344,25 Eur konanie zastavil. Výrok o vyhovení žalobe odôvodnil výsledkami vykonaného dokazovania, z ktorého vyvodil záver, že uplatnený nárok na zaplatenie žalovanej sumy, predstavujúcej poistné plnenie za odcudzenie stavebného stroja ako predmetu poistenia, je opodstatnený. Uviedol, že žalobcovi vznikla na poistenej veci škoda, a to krádežou vlámaním, pretože páchatel prekonal prekážky aj opatrenia chrániace vec pred odcudzením. Kabína stroja aj zapalovanie boli totiž uzamknuté a stroj bol odstavený v uzamknutom a stráženom objekte. V súvislosti s priznanou výškou poistného plnenia poukázal na výsledky vykonaného dokazovania, z ktorého vyvodil záver, že poistné plnenie bude použité na znovuobstaranie veci, pretože aj keď žalobca ukončil podnikateľskú činnosť ako

fyzická osoba, zároveň založil ako jediný spoločník obchodnú spoločnosť, takže poistné plnenie bude môcť byť použité na zakúpenie nového stroja na účely jeho podnikania.

2. Krajský súd v Trnave (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalovanej v záhlaví označeným rozsudkom rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil, stotožňujúc sa v celom rozsahu aj s jeho odôvodnením, pričom sa osobitne vysporiadal s odvolacími námietkami žalovanej.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala včas dovolanie žalovaná (ďalej aj „dovolateľka“). Navrhla, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu i súdu prvej inštancie zrušil. Dovolanie odôvodnila ustanovením § 421 ods. 1 písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“), t. j. nesprávnym právnym posúdením veci odvolacím súdom v otázkach, ktoré v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte neboli vyriešené. Za takéto označila otázky: 1. či postavenie poisteného má aj osoba, ktorá nie je vlastníkom poistnej veci, a to len na základe toho, že je ako poistený označená v záhlaví poistnej zmluvy, 2. či oplotený a uzavretý areál podniku, v ktorom je umiestnený pracovný stroj, má povahu uzavretého a uzamknutého priestoru, ak osoba zabezpečujúca ochranu areálu umožnila tretej osobe odvoz stroja bez toho, aby ju vyzvala na preukázanie totožnosti a oprávnenia k stroju a 3. či v prípade, ak fyzická osoba ukončí podnikateľskú činnosť a stane sa jediným spoločníkom obchodnej spoločnosti, je podnikateľská činnosť tejto obchodnej spoločnosti pokračovaním podnikateľskej činnosti fyzickej osoby aj bez uzavretia zmluvy o prevode podniku alebo inej obdobnej zmluvy.

4. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu navrhol dovolanie ako nedôvodné zamietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“), po zistení, že dovolanie bolo podané včas a na to oprávnenou osobou, pristúpil k skúmaniu aj ďalších podmienok a predpokladov jeho prípustnosti, pričom dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6. Podľa § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

7. Podľa § 421 ods. 1 C. s. p., dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

8. Uplatnenie dovolacieho dôvodu, ktorým je v zmysle citovaného ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p. nesprávne právne posúdenie veci, predpokladá spochybnenie správnosti riešenia právnych otázok odvolacím súdom. Právnym posúdením veci je činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej normy, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Súd pri tejto činnosti rieši právne otázky (questio iuris). Ich riešeniu predchádza riešenie skutkových otázok (questio facti), teda zistenie skutkového stavu. Právne posúdenie je všeobecne nesprávne, ak sa súd dopustil omylu pri tejto činnosti, t. j. ak posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

9. Základným predpokladom prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 C. s. p. je v prvom rade to, že dovolaním je napadnuté nesprávne právne posúdenie veci v takej právnej otázke, ktorú odvolací súd riešil a od vyriešenia ktorej záviselo jeho rozhodnutie.

10. V prejednávanej veci tento predpoklad prípustnosti dovolania nebol splnený v prvej a v tretej dovolateľkou namietanej otázke. Pokiaľ ide o otázku, či postavenie poisteného má aj osoba, ktorá nie je vlastníkom poistnej veci, z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu (bod 24) aj v spojení s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie je zrejmé, že odvolací súd takto vymedzenú právnu otázku,

t. j. otázku či postavenie poisteného je podmienené jeho vlastníctvom k poistenej veci neriešil, ale za relevantné považoval to, že žalobca bol v poistnej zmluve označený za poistníka i poisteného. Rovnako aj v prípade otázky, či aj bez uzavretia zmluvy o prevode podniku alebo inej obdobnej zmluvy je podnikateľská činnosť jediného spoločníka obchodnej spoločnosti pokračovaním jeho podnikateľskej činnosti ako fyzickej osoby, ktorú ukončil pred založením obchodnej spoločnosti (teda či sa v tejto situácii jedná o právne nástupníctvo), ide o otázku, ktorú odvolací súd neriešil. V súvislosti s určením výšky poistného plnenia považoval za relevantné len to, že podmienka, že poistné plnenie bude použité na znovuobstaranie veci na účel podnikania žalobcu, je splnená aj v prípade, že žalobca prestal podnikáť ako živnostník a začal podnikáť ako spoločník obchodnej spoločnosti. Keďže rozhodnutie nezáviselo od uvedených otázok, bol v tejto časti daný dôvod na odmietnutie dovolania pre nesplnenie tohto predpokladu prípustnosti dovolania.

11. Predpoklad prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 C. s. p. nebola spôsobilá založiť ani dovolateľkou vymedzená otázka, či oplotený a uzavretý areál podniku, v ktorom je umiestnený pracovný stroj, má povahu uzavretého a uzamknutého priestoru, ak osoba zabezpečujúca ochranu areálu umožnila tretej osobe odvoz stroja bez toho, aby ju vyzvala na preukázanie totožnosti a oprávnenia k stroju. Otázka, či určitý priestor - areál podniku - je, resp. bol v určitom čase uzavretý (oplotený) a uzamknutý, bez ohľadu na to, ako bola táto prekážka prekonaná, má povahu faktickú, t. j. povahu reálne existujúcej alebo neexistujúcej skutočnosti. Ide teda o otázku skutkovú, ako výsledok hodnotenia dôkazov a z nich vyplývajúcich skutkových zistení a skutkových záverov súdu prvej inštancie, z ktorých vychádzal aj odvolací súd. Na tom závere nič nemení ani snaha o formulovanie namietanej otázky takým spôsobom, aby vyvolávala zdanie, že ide o otázku právnu. Aj v tejto časti dovolania bol preto daný dôvod na jeho odmietnutie pre nesplnenie predpokladu prípustnosti dovolania spočívajúceho v namietaní právnej otázky, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, a nie v namietaní otázky skutkovej.

12. So zreteľom na uvedené odvolací súd dovolanie žalovanej podľa § 447 písm. c) C. s. p. odmietol.

13. O trovách dovolacieho konania rozhodol podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. tak, že žalobcovi úspešnému v dovolacom konaní priznal ich plnú náhradu, a to uložením povinnosti žalovanej zaplatiť mu ich náhradu s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 1 a 2 C. s. p.).

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.